

A TAKIMI

Çokbilmiş Kahraman Oluyor

Gülten Dayıoğlu 1935 yılında Kütahya'nın Emet ilçesinde doğdu. Öğreniminin bir bölümünü Anadolu'nun çeşitli yerlerinde yaptı. İstanbul'da Atatürk Kız Lisesi'ni bitirdi. Bir süre İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde okudu. Dışarıdan sınavlara girerek ilkokul öğretmeni oldu. 1977 yılında bu görevinden ayrıldı. Romanlar, öyküler, radyo ve televizyon oyunları yazdı. Yurtdışındaki işçi çocuklarının eğitim sorunları ile ülkemizdeki ilköğretim düzenini irdeleyen araştırmalar yaptı. Halen yoğun biçimde yazmayı sürdüren Gülten Dayıoğlu'nun yayımlanmış kitaplarından bazıları şunlardır: *Fadiş, Dört Kardeşiler, Yurdumu Özledim, Suna'nın Serçeleri, Ben Büyüyünce, Dünya Çocukların Olsa, Akıllı Pireler, Işın Çağı İnsanları, Ölümsüz Ece, Kaf Dağı'nın Ardına Yolculuk, Leylek Karda Kaldı, Kırmızı Bisiklet, Okyanuslar Ötesine Yolculuk, Kenya'ya Yolculuk, Mısır'a Yolculuk, Meksika'ya Yolculuk, Yeşil Kiraz, Yeşil Kiraz 2, Yada'nın Gizilgücü, Mo'nun Gizemi, Mo'nun Gizemi 2- Otran, Yanardağın Yankısı, Ece ile Yüce 1-5, İz Sürücü Köpekler 1- A Takımı – A Takımı Doğuyor, İz Sürücü Köpekler 2- A Takımı – A Takımı İz Sürmeyi Öğreniyor, İz Sürücü Köpekler 3- A Takımı – A Takımı Cılızım'ın Başı Dertte, İz Sürücü Köpekler 4- A Takımı – A Takımı Koş Cılızım Koş, İz Sürücü Köpekler 5- A Takımı – Kayıp Çocuđun Peşinde, İz Sürücü Köpekler 6- A Takımı – Çokbilmiş Kahraman Oluyor.*

Berk Öztürk (1988, İstanbul) Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim bölümü mezunu. Uzun süredir illüstrasyon yapmasına rağmen son yıllarda çocuk kitabı resimlemeye ağırlık vererek pek çok çocuk kitabı resimledi ve resimlemeye devam ediyor.

Gülten Dayıoğlu'nun
YKY'deki kitapları:

- Okyanuslar Ötesine Yolculuk (1992)
Yeşil Kiraz (1992)
Kenya'ya Yolculuk (1993)
Mısır'a Yolculuk (1994)
Yeşil Kiraz 2 (1995)
Meksika'ya Yolculuk (1995)
Hindistan'a Yolculuk ve Nepal Gezisi (1996)
Yanardağın Yankısı (2021)
Yüzler ve Sözler (2023)
Gizemli Buzullar Kıtası Antarktika ve
Patagonya'ya Yolculuk (2024)
Bambaşka Bir Ülke Amerika'ya Yolculuk (2024)
Ece ile Yüce 1-5 (2024)
İz Sürücü Köpekler 1- A Takımı – A Takımı Doğuyor (2024)
İz Sürücü Köpekler 2- A Takımı – A Takımı
İz Sürmeyi Öğreniyor (2024)
İz Sürücü Köpekler 3- A Takımı – Cılızım'ın Başı Dertte (2025)
İz Sürücü Köpekler 4- A Takımı – Koş Cılızım Koş (2025)
İz Sürücü Köpekler 5- A Takımı – Kayıp Çocuđun Peşinde (2025)
İz Sürücü Köpekler 6- A Takımı – Çokbilmiş Kahraman Oluyor (2025)

İZ SÜRÜCÜ
KÖPEKLER
6

GÜLTEN DAYIOĞLU

A TAKIMI

Çokbilmiş Kahraman Oluyor

Resimleyen
Berk Öztürk

YAPI KREDİ YAYINLARI

Eđitmenimiz bana ÇOKBİLMİŞ diyor. Sanırım genelde ilk doğan yavrulara böyle diyorlarmıŐ.

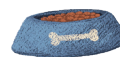
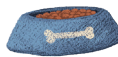
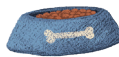
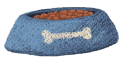
 CILIZ kardeŐimin adını ben koydum. Ama eğitmen ona K diyor. Bense onu CILIZIM diye ağırmaktan vazgemiyorum.

SAKAR kardeşimizin adını, onun sakar davranıŐlarından esinlenerek eğitmenimiz koymuŐ.

Kız kardeşlerimizden birinin adı SÜSLÜ. Çünkü tüyleri siyah üstüne iri sarı beneklerle bezenmiŐ. Biraz annemizi andırıyor.

Bir de OBUR kardeŐimiz var. Kendi mamasını çabucak yalayıp yutuyor. Sonra bizlerin mama kaplarına yanaŐıyor.

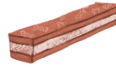

Diğer kız kardeşimizin adı da GÖZLÜKLÜ. Gerçekten de gözlerinin çevresinde sarı tüylerden oluşma birer halka var.

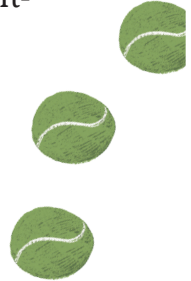
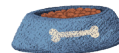
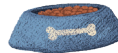
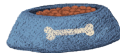
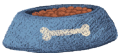
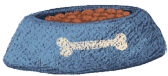
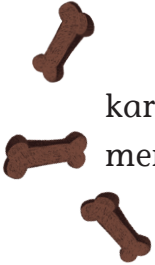

İçimizden birinin kuyruğu kapkara. Fakat doğuştan bu kuyruğun ucunda bir tutam sapsarı tüy var. Suluboya fırçası gibi... Eğitimcimiz daha ilk günlerden ona SAMUR KUYRUK demeye başladı.

Kardeşlerimizden birinin bir kulağı kara, diğeri ise sapsarı tüylerle kaplı. Ona da SARI KULAK diyorlar.

Diğer kardeşimizin de tüyleri simsiyah. Sadece karnında beyaz tüyler var. Aynı babamız gibi. Eğitimcimiz ona derslerde hep KARABEY diyor.

Çokbilmiş'in Üzücü Serüveni

Karadeniz Bölgesi'nin görkemli yaylalarının yamaçları, binbir çeşit çiçekle ve yeşilin türlü tonlarında ağaçlarla donanmıştır. Bu güzelliklere baktıkça insanın içi coşar. Yüzlerce yılda oluşan bu göz alıcı bitki örtüsünün üzerine son zamanlarda evler yapılmaya başladı. Elbette bu evlere yer açmak için ağaçlar kesilip otların, çiçeklerin kökleri kazındı.

Toprak, bitki ve çevre uzmanlarının yanı sıra yaşlı insanlar bu yamaçlara ev yapılmasına hep karşı çıkıyorlardı.

Bazı yerlerde halk bu hatadan kaçınıyor, bazı yerlerde ise uyarıları kimse dinlemiyordu.

Bu yörelerde geçmiş zamanlardakinden daha çok yağmur yağıyor, daha çok sel oluyordu. Ağaçlar kökten kesildiği, bitki örtüsü yok edildiği için tepelerden coşa taşa gelen sel suları kimi evleri yıkıp yerle bir ediyordu.

Yine bir ilkbahar mevsiminde, yağmur gökten yeryüzüne adeta nehir gibi boşalmaya başladı. Yamaçlara inen bu sular birleşerek sel sularına dönüştü. Sel suları ise insanları ve hayvanları önüne katıp binaları yıkarak, bitkileri köklerinden sökerek gümbür gümbür akmaya başladı. Yamaçlara yapılan evler patır patır yıkılıyordu. Evlerinden kaçıp canlarını kurtarmaya çabalayan insanlar ise selin pençesinde ölüm kalım savaşı veriyordu.

Olay yerinde canlarını kurtarmayı başarmış insanlar adeta çamurdan bir heykele dönüşmüştü. Onları kurtarmaya gelen gönüllü ekipler de aynı durumdaydı. Evlerinden kaçmayı başaramayanların durumları öylesine acı vericiydi ki, yaralıları göçük altından bağırarak yardım istiyordu. Bağırmaya gücü olmayanlar ise acıdan inliyordu.

Bu felaket haberi duyulunca hem devlet görevlileri hem özel kurtarma ekipleri hem de yerli halk yardım için olay yerine koştu.

Arama kurtarma ekipleri İstanbul'dan uçakla gelip havaalanından helikopterlere doluşarak afet yerine ulaştı. Yanlarında beş iz sürücü köpek getirmişlerdi. O köpeklerin arasında bizim A Takımı'ndan Çokbilmiş de vardı. Beş köpek hemen yıkıntılarının

arasına salındı. Onlar sabırsızlıkla havlaşarak göçük altında kalan insanları aramaya girişti.

Yapılan arama sırasında iz sürücü köpekler göçük altından birçok kişiyi kurtardı. Kurtarılan zavallı insanlar neredeyse çamurda boğulmak üzereydi. Köpeklerin durumu da onlardan daha iyi değildi. Sadece gözleri görünüyordu.

Eğitmenler onları sıklıkla yanlarına çağırıp burunlarına dolan çamurları temizliyordu. Eğer böyle yapmazlarsa koku alamazlar, bunun sonucunda da hiç kimseyi kurtaramazlardı. İçlerinde en kötü durumda olanlar ise yaralılarıydı. İz sürücü köpekler onları bulduklarında pek seviniyordu. Yaralıları göçükten çıkarılırken yaşadıkları acı dolu anlar yüzünden öyle çok inliyordu ki, buna iz sürücü köpekler bile dayanamıyordu. Onları bulmak için göçük altında oradan oraya sokuluyor, zorla da olsa kalasların altındaki yaralılara erişiyorlardı.

İşte böylesine tehlikeli çabalar sırasında, Çokbilmiş'in üzerine kalın bir kalas düştü. Canı çok yandığı için uluyarak eğitmenlerden yardım istemek zorunda kaldı. Kurtarma ekibindekiler hemen onu kurtarmak için seferber oldu.